

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Bibliothèque électronique suisse

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, ἔ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum Auctorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata
quæ supersunt.*

QUORVM OMNIVM CA-
talogum, & quid sigillatim ad eo-
rum explicationem hoc ἰσχυ-
ροῦς detur, sequentes
paginæ indicant.

Ἐκείνη.

• • • • •

I. C R I S P I N I de hac sua editione
dixit.

Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:

Quidni etiam exiguo claudere multa libroo?

13 | 222

OECONOMICA T O -
TIVS OPERIS PRAE -
FATIO
IOANNIS CRISPINI.

GRAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amœnos nōnun-
quam Poëtarum hortos requiescendi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, vt quum à gra-
uioribus illis, imò primariis Autoribus edēdis otii
quid superesset, secundariis qui ad humanitatem
pertinent, impēderem. Maximè verò iis qui vici-
niores origini, vt Plato monet in Philebo, minus
attactarum sordium habent: qui verbis le&is, aptis
& illustribus idem efficiunt, quod pictores præstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuius-
que generis coloribus scitè omnino adhibitis & e-
leganter. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alterum
ab illo, Hesiodum Ascraum illi ἠμύρην, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliòs-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & exqui-
sitæ scriptiois dotes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non injucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oble&et, nec impediatur circunge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

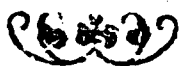
classes: quarum primam Hesiodi operibus τοῖς σω-
ζομφοῖς: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλίο-
γραφοῖς: tertiam ipsi Theognidi cæterisque Γνωμο-
λόγοις hac exiguitate dedimus, vt in vnum volu-
men coire omnes possint, quorum seriem subiecta
huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi
Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucun-
dam horum Poëtarum lectionem remorer, aut ve-
recundiæ terminos nimia commendatione transi-
liam. Spero equidem susceptum hūc laborem, in-
que eo doctorum virorum præstitam operā atque
industriam, studiosis nec inūtilē nec ingratham
futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
liter expressa est, omnibus è regione cōiuncta de-
tur: tum etiam breuib; ea annotationibus indi-
cata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiri-
dioli modulo potissimum conueniebant.

Atque vt ingenuè semper agnouimus à quib;
profecimus, præter eos quorū elucubrata studia
in hos Poëtas citata extāt, pleraque nobis benignè
cōmunicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque
Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū
contulit C. Auberius Triuncurianus, præsertim in
iis quæ Simmiæ Rhodio attribuuntur: quæ præter-
quam quòd sunt ἀνίγμματα arbitratu veteris Au-
toris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediafi-
mus Theocriti Σύριγχα declaraturus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his
verbis: τὸ δὴ τ' Θεοκρίτου σύριγχος ἀνίγμματα μὲν ὁμοίον,
διὰ τε τὴν τῆς μεταλήψεως πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκρο-
διγῶς τῆς μιμητικῆς ἰσορροπίας ἔχαστα, καὶ τὸ ἐν ἐπι-
πέσει τ' σωτάξιος: καὶ ταῦτα μὴ εἶναι ἀπικλῶ σωήθηδον
ἀλλὰ πῶς ἐκφυλον, πῶς ἐμπεῖσαν ἀσπίφειδον. Quæ
sunt præfatio equius de Ouo, Alis, ac Securi, ἀνι-
gmaticis

T O T I V S O P E R I S .

gmaticis Simmiæ commentis prædici vsurpari-
que merito possent. Hęc verò breuibus idcirco
non abs re præfatur, vt intelligant studiosi ado-
lescentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum opera-
rum & operis difficultate superent, verum etiam
vtilitatem grato compendio (his præfer-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I -
bus distinctis libris, vno tamen *ἱεροδω*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A
H E S I O D I A S C R I P T A
O P E R A & D I E S .

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & ἀξιόματα quædam com-
muni sermone vsurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S .

Nionysius Longinus Rhetor, in libro *de ἱεροδω*,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
gere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. ii.

OECONOMIA

Annotationes in *Ἐργα καὶ Ἡμετέρας*, Philippo Mel-
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiaria descriptio,
nobis à D. Porto Cretensi communicata, pluri-
mum lucis adfert.

II.

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII
Eidyllia, apta ad Poëtices p̄icipia excolēda, quę
à primis pastorum quietis meditationibus profe-
cta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad
Aratores se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
ruas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso *Eclo-
gæ* r. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Winsemius alięque hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII,

OVVM. ALAS. SECVRIM

Restituit suis metris, enodatęq; exposuit Anberius.

MOSCHI Syracusii,

BIONI Smyrnæi Eidyllia, ex A. Me-
kerchi, tum ex Ful. Ursini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis ver-
sibus à Fed. Lamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarësis vultissimĩ
Poëtæ Sententię elegiacę annotationib; selectis
E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkii, aliorumq; lu-
brationibus expolitz.

TO T I V S O P E R I S.

P H O O C Y L I D I S poëma admonitorium.
P Y T H A G O R Æ carmina aurea scholiis
 V. Amnerpachii aliorūq; obseruationib⁹ illustrata.
S O L O N I S sententiæ quæ supersunt.
T Y R T Æ I varia.
S I M O N I D I S pleraque;
R H I A N I,
N A U M A C H I I,
P A N Y A S I D I S,
O R P H E I,
M I M N E R M I,
L I N I,
C A L L I M A C H I I,
E V E N I P A R I I,
E R A T O S T H E N I S,
M E N E C R A T I S,
P O S S I D I P P I,
M E T R O D O R I,
T I M O C L I S. Quorum sententias ple-
 rasque multi magni scriptores veluti axiomata
 & oracula non sine honoris præfatione citarunt:
 Platto (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-
 chuss, Athenæus, Dion, Chrysofostomus, Philo Iu-
 deuss: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-
 drinus, ac Basilus cognomento Magnus.

H O S P O E T A S I N S E-
 quitur eadem tertia Enchiridii parte,

S E N A R I O R V M Libellus:
 continēs aliorum quoque Poëtarum sententias,
 quemadmodum ex Indice ad calcem illius ter-
 tiæ partis appposito constabit.

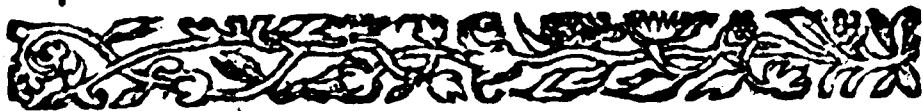
A D D I T A sunt eiusdem cum superio-
 ribus argumenti nonnulla ex veterum Comico-
 rum fragmentis: quorum nomina idem Index
 commonstrat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX SVIDA.

Tyrtæus, Archimbroti filius, Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedæmoniis, cum aduersus Messenios bellum gererent, victoriæ author fuisse. Est autem vetustiss. utpote qui eodem tempore cum septem (qui vocatur,) sapiētibus vixerit: aut etiam antiquior. Floruit saltē circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versibus Elegiacis, & carmina de bello libr. 5,

EX TYRTÆO,

De virtute bellica.

NON memorandus mihi vir, nec in pretio habendus videtur,
 Seu virtutis pedes seu gratia lucta:
 Neque si Cyclopum habeat magnitudinem
 Et robur,
 Et currendo vitæ Thracium Aquilonem.
 Et forma sis vel ipso Tibone præstantior,
 Et locupletior quam aut Midas aut Cinyras reges:
 Neque si Tant alidem Pelopem regno vincat,
 Linguamque Adrasti suauissimam habeat:
 Neque si gloriam omnem præter bellicam fortitudinem habeat.
 Non enim vir bonus est in bello,
 Si non sustineat cadem videre ruentem,
 Et propius hostem stare cupiat.
 Hæc virtus est, hoc optimum inter homines premium,
 Et maxime decorat virum iuuenem a quo geritur.
 Quisquam hoc bonum est civitati et universo populo,
 Quisquam propter ista se et pugnares et prima acie
 Et maxime decorat virum iuuenem a quo geritur, (manus)
 Quisquam hoc bonum est civitati et universo populo,
 Quisquam propter ista se et pugnares et prima acie

Ε Κ Τ Ω Ν Σ Ο Υ Γ Ι Δ Α .

Τυρταῖος Ἀρχιμύρον, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγχο-
ποιὸς καὶ αὐλητῆς, ὃν λόγος ταῖς μέλισσι χρησάμενον Λα-
κωνάων ἡμίνας πολεμοῦντας Μισηνίοις ὀπίσκατις ἔργου
ποιήσαι, ὅτι ἡ παλαιάτατος, οὐδ' ἔχοντο τοῖς ἐπὶ ἀ κλη-
θεῖσι σοφοῖς ἢ καὶ παλαιότερον. ἤκμαζε γοῦν καὶ τὴν λέ-
ξιολογίαν. ἔγραψεν ὑποδήχας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλη
πολεμικήρια εἰς βιβλία εἰ.

Ε Κ Τ Ω Ν Τ Ρ Τ Α Ι Ο Υ,

Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

Τ' Τ' δὲ μυσσάμενον, ἔτ' εἰ λόβω αἰδρα
πείθειαι, (σωίνης)
Οὔτε πωδῶν ἀρετῆς, ἔτε παλαιομο-
Οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχει μέγας τε
εἴλω τε,

Νικῶν ἢ θεῶν Θρηίκιον Βορίω.

Οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο οὐλο χερσίτερος εἶη.

Παντιν ἢ Μίδεω καὶ Κινύραο πλέον.

Οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πίλοπος βασιλεύτερον εἶη.

Γλώσταν δ' Ἀδρύστου μυλιχόγηρην ἔχει.

Οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχει δέξαι, πλὴν δούρειος ἀλκῆς.

Οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται εἰ πολέμω,

Εἰ μὴ τετλαῖν μὲν ὄρεθον φόνοιο αἵματόεσσα,

Καὶ θύειν ὀρέγῃ εἰς ἡνῶν ἰστάρητον.

Ἡ δ' ἀρετὴ, τὸ δ' αἰθέριον εἰ ἀνθρώποισιν ἄριστον

Κάλλιστον τε φέρει γίγνεται ἀνδρὶ νέω.

Συμὸν δ' ἐσθλὸν τῷ τε πόλιν τε παντί τε δήμῳ.

Ὅστις αἰὲρ διακασ εἰ ὠρομάχοισι μὲν

Ναλιμῶς, αἰχρῆς ἢ φυγῆς ὀπίσκατον λάδιπτον

Ψυχῷ καὶ συμὸν πλέμονα παρδειμῶν.

κ. ἦ.

Animet q̄ ad mortem obeuntem proximum virū aſtās:

Hic vir bonus eſt in bello.

Statim verò hoſtium in fugam verſit phalanges

Aſperas, ſua q̄, induſtria prælii fluctus regit.

Ipſe aut̄ in primâ acie proſtratus charam amittit vitâ,

Civitatem, & populos, & patrem honeſtans:

Multis per pectus & ſcutum rotundum vulneribus,

Et per thoracem ab anteriore parte ſauciatus.

Hunc verò lugent pariter iuvenes, ſeneſq̄,

Et graui deſiderio tota ciuitas funus ipſius p̄ſequitur.

Huius ſepulchrum, & liberi inter homines præclari ſunt,

Item q̄, nepotes, & omne poſteriorum genus.

Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipſius,

Sed quauis ſub terra ſit, manet immortalis,

Quem ſe fortiter gerentem, manentē q̄, & pugnantem,

Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.

Quod ſi effugeris ſortē mortis longū-inducētis-ſoporem,

Et victoria potitus ſplendidā gloriam pugna auferat:

Ipſum ex aquo omnes iueneſq̄, ſeneſq̄, colunt,

Multisq̄ iucundu affectus ad Orcum abit.

Senſcens aut̄ inter ciues præcellit, neque quis illum

Laderi, nec irreuerenter nec iniuſtē cupit.

Omn̄ ſq̄ in ſedibus iuvenes ſimul & æquales

Loco cedunt enīque maiores nati ſunt.

Huius igitur virtutis ad ſummū peruenire nūc aliquis

Nuatur animo, non remittens bellum.

E I V S D E M :

aliâs Callini.

Quandiu torpetis? quando ſtrenuam habebitis animam

O iuvenes? an non vere mini vicinos,

Ob tantam ignauiam? In pace autem vobis videmini

Sedere: ſed bellum totam regionem infeſtat.

Hunc verſum ſuppleuit Camerarius.

** Quin ſcutum aliquis arte in prælio hoſti obtendat.*

Et aliquis moriens vltimò iaculum emittat.

Θαρσύνῃ ἢ πεσεῖν ἢ πληττόν δῦδρα παρῆσῃς·
 Οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
 Αἰψά ἢ δυσμετέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 Τρηχίας, αὐτοῦ δ' ἦ τ' ἔρχετο κύμα μάχης.
 Αὐτὸς δ' ἐν περὶ μάχῃσι πῖπὸν φίλον ὄλλοισι θυμὸν,
 Ἄστυ τε καὶ λαοὺς, καὶ πατέρ' ὀκλειῖστας·
 Πολλὰ διὰ σθένειο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
 Καὶ διὰ θάρρηθ' ἠεὶ δέν ἐληλαμβύθ'.
 Τὸν δ' ἐλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ γέροντες,
 Ἀρχαλίοι ἢ πόθῳ πᾶσα κέκμηθε πόλις.
 Καὶ τύμβῳ, καὶ παῖδες ἐν δῦδράποισι ἀρίσθημοι,
 Καὶ παῖδων παῖδες καὶ γῆθ' ἔξουπίσω.
 Οὐδέ ποτε κλέθ' ἐδύλον δόπολυται ἔδ' ὄνομα αὐτῆ,
 Ἀλλ' ἔσπε γῆς ἠεὶ εἰὼν γίγνεται ἀθάνατος,
 Οὔτ' ἐν' ἀρίστουτα, μὴν τὰ τε, μὴν τὰ μὴν τὰ
 Γῆς πέρι καὶ παῖδων θυῖρος ἔρης ὀλέση.
 Εἰ ἢ φύροι ἀρ' κῆρα τακλεγέθ' θανάτοιο,
 Νικίστας δ' ἀχιμῆς ἀλῆαδὸν δ' ἔχοι ἔλοι,
 Πῶτες μὴν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ παλαιῖ,
 Πολλὰ ἢ τερπνὰ παδῶν ἔρχεθ' εἰς αἰδῶ.
 Γηροσκοπὸν δ' ἀσπίσι μεταπέριπαι, ἔδ' ἐπὶ αὐτὸν
 Βλέπειν ἔτ' ἀδούξ' ἔτε δ' ἔκῃς ἐδέλει.
 Πῶτες δ' οἱ θῶκοισιν ὁμῶς νέοι, οἱ τε κατ' αὐτὸν
 Εἴκουσ' ἐκ χῶρης, οἱ τε παλαιότεροι.
 Ταύτης νῦν τις δῦν ἀρετὴς εἰς ἄκρον ἰκλάται
 Πεισέδω, θυμὸν μὴ μαθεῖς πολέμου.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ .

ἢ Καλίντε.

Μίχῃς τε δ' ἡστέα κειοθε; κατ' ἀλχιμῶν ἔξετε θυμὸν
 Ω' νῆς; ἔδ' ἀδῆι δ' ἐμφιθεκτύνας,
 Ω' δε λῆλυ μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ ἢ δὲ καίτε
 Ἡδῶτα, ἀτὰρ πόλεμος γῆα ἄπασαν ἔχῃ.
 Τῦτον ἢ σίχον ἠεὶ σέθετο Κομμεθῆθ'.
 * Εὐνὸς τις ἀσπίδα θῆαδου ἐνδου πῆρας πολεμίζων.
 Καὶ τις δόποθ' ἠεὶ σέθετο ἀποπῶτα.

κ. 149.

Honori enim est & ornamento viro, pugnare

Tro patria & liberis & tenera uxore

Aduersus-hostes. Mors autem aderit, quodocumque

Parca destinauerint. Sed age quispiã rectã pergat
Extenso in altum gladio, & sub scuto forte petitus

Foueat, ùm primùm incipit committi pugna.

Non enim mortem effugere fatale est

Virum, ne quã si à maioribus immortalib. genus ducat.
Sape quis elapsus è pugna sonituq; telorum,

Euadit. sed ipsum domus fatalis mors apprehendit.

Atque hic janè nec amicus est populo, nec gratus:

illu. v. magnus & paruum desinent si quid passus fuerit.

Vniuersus enim populus virum fortem desiderat

Defunctum, videntem vero instar femidei colit.

Nam coram intuentur illum velut turrim:

Quippe solus multorum aequat facinora.

E I V S D E M.

Verumtamen Herculis genus inuidtum estis:

Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis.

Nec hominum turbam formidetis, aut metuas is,

Quin rectã quisque hostibus scutum obuertas

Inuisam amissurus animam, mortisq; nigrum,

Sed solus splendori gratum, subiturnus fatum.

Noctis enim quàm grania sint Martis luctuosi opera,

Noctis etiam impetum permolesti belli.

Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,

Iuuenes, vtrumque satum experti estis.

Nam ex illis qui audent una persistentes

Cominus in hostes aduersos impetum facere,

Per pauci occidunt, retroq; seruant populum:

Timidorum autem virorum omnis perit virtus.

Vix autem aliquis verbis explicare possit,

Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dederit.

Τιμῆν τε δρ' ὄβρι κὶ ἀγλαὸν θυδρὶ μάχεσθαι
 Γῆς πέρι, κὶ παίδων, κούρειδ' ἴης τ' ἀλόχου,
 Δυσμενέσιν. θάνατος δὲ ποτ' ἴασεταί, ὅπως τε κεν δὴ
 Μοῖραϊ ἔπι κλώσῃσ' . ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω,
 Ἐρχομαι δὴ ἀχόμην, κὶ ἔσθ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
 Ἐλσας περὶ τὸν μυχυμένον πολέμου.
 Οὐδ' ὄμως θάνατόν γε φυγεῖν εἰς εὐμενέον δῶν
 Ἄνδρ', ἔσθ' εἰ περὶ γόντων ἦ γλῦθ' ἀθανάτων.
 Πολλάκι δηϊστῆτα φυγῶν κὶ δούπον ἀκόντων
 Ἐρχεται, ἐν δὲ οἴκῳ μοῖρα κίχαι θανάτου.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ ἔμπας δῆμῳ φίλῳ, ἔθ' περὶ θῆός·
 Τὸν δ' ὀλίγος σενάχης κὶ μέγας· ὡς πὶ παῖθι.
 Λαῶ γδ' ἔξυμπαυτι πῖθῳ κρατερῆ φροῖθ' αἰδρῆς
 Ἐσοκοντες ζῶσιν δ', ἄξιθ' ἠμυδῆσιν.
 Ὡς περὶ δρ' μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰερόσιν,
 Ἐρδῆ γδ' πολλῶν ἄξια μῦθ' ἰῶσι.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ .

Ἄλλ' Ἡρακλῆθ' γδ' αἰκνυτοὶ γλῦθ' ἰστῶ.
 Θαρσείτ' ἔπι Ζεὺς ἀνχένα λόξον ἔχθ.
 Μηνδὲ αἰδρῶν πληθῶν δὴ μαχέσθαι, μὴ φοβεῖσθαι·
 Ἰθὺς δ' εἰς περὶ μάχης ἀσπίδ' ἀνδρ' ἔχεται,
 Ἐχρῶ μὲν ψυχῶν θέρμην, θανάτου ἤ μελαίτας
 Αὐγαῖσιν κῆρας ἠελίοιο φίλας.
 Ἦσε γδ' ὡς Ἄρως πολυδακρύτου Ἴργ' ἀρίδουλα·
 Εὐ δὲ ὀργλῶ ἰδαῖντ' ἀργαλίην πλῆμον.
 Καὶ μὲν φθιγόντων τε δεικόντων τ' ἐγλήσασθαι
 Ὡς ἴεοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κίχην ἠλάσασθαι.
 Οἱ μὲν γδ' τὸ λμῶσι, παρ' ἀλλήλοισι μῆσιντες,
 Ἐς τ' αὐτοχεδῖλε κὶ περὶ μάχης ἰεταί,
 Παιρῆτερον θήσκεισι, σάεισι ἢ λαὸν ὀπίσσω·
 Τρισταύτων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπίσταλ' ἀρετή.
 Οὐδ' εἰς δὲ δὴ ποτι ταῦτα λέγων ἀνίσσει ἔχουσα
 Ὅσθ', ἀν' αἰχρὰ τᾶσθαι, γίγνεται θυδρὶ κραδί.

*Ignominiosam nanque est tergum sauciare
Viri fugientis in aduerso praelio.*

*Turpe quoque est cadaver in pulcre prostratum,
Atque tergo hasta cuspide vulneratum.*

*Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede
Terra infixis, labia dentibus premordens:*

*Femora & tibias infernè, nec non pectus humerosq;
Lati clypei umbone contegens.*

*Dextra verò manu validam hastam torqueat,
Terribilemq; in capite cristam motet.*

*Fortia aggrediens facta discat bellare,
Nec à telis procul absit clypeum gerens.*

*Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta
Vel gladio percussurus, hostem capiat:*

*Et pedem pedi iungens, clypeumq; clypeo admouens;
Nec non cristam cristæ, galeamq; aptans galeæ,*

*Pectoriq; obuerso pectore contra hostem pugnet,
Vel gladij capulo, vel hasta praelonga arrepta.*

*Vos autem leuis-armaturæ-milites sub sentis aliunde
Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus, (aliq;*

Hastasq; laues contorquete in hostes,

Vestram prope armaturam permanentes.

E I V S D E M.

Praclarum est, in prima acie si occidat

Vir bonus, pro patria sua pugnans.

At si quis urbe sua pinguibusq; aruis relictis

Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum:

Cum chara matre vagans, & sene parente,

Cumq; parvulis filijs, & adolescentula uxore.

Inuisus namque erit ad quoscunque peruenit,

Indigentia victus & odiosa paupertate.

Genus suum infamat, & formam decoram turpat:

Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Ἀργαλέον γδ ὄπασθε μεταφρεσόν ὄσι δαίζθη
 Ἄνδρος φεύγοντος δῆϊα ἐν πολέμῳ·
 Λίχθος δ' ὄσι νέμει κατακείμενῳ ἐν κονίῃσι
 Νῶτον ὄπασθ' αἰχμῆ δδυρὸς ἐληλαμμένῳ·
 Ἀλλὰ τις δὲ διαβάς μύριτω ποσὶν ἀμφοτέροισι,
 Στρωχθεὶς ὄπι γῆς, χεῖλῳ ὄσδυσι δακύν·
 Μηρὺς τε κνήμας τε κείτω κὶ σέρνα κὶ ὄμοις
 Ἀσπίδος ὄβρείης γαστρὶ καλυψάμενῳ·
 Δεξιτερῆ δ' ἐν χεὶ πινασέτω ὄβριμον ἔχῳ,
 Κινείτω ἧ λόφον δέξιν ἰσθρὶ κεφαλῆς.
 Ἐρῶν δ' ὄβριμα ἔργα διδασκιάδω πολυμίζειν,
 Μηδ' ἐν τὸς βελέων ἐσάτω ἀσπίδ' ἔχων.
 Ἀλλὰ τις ἐχθρῶν ἰσθρὶν, αὐτοχεδὸν ἔχει μακρῶ
 Ἡ' ξίφει ἔπάζων δῆϊον δῦδρ' ἐλέτω·
 Καὶ πόδα παρ' παδὶ θείς, κὶ ἔσθ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἔρεί-
 Ἐν ἧ λόφον τε λόφῳ κὶ κινέτω κινέη, (σας,
 Καὶ σέρνον σέρνω πεπαλημμένῳ δῦδρὶ μακράτω,
 Ἡ' ξίφει κέστω ἢ ὄδρου μακρὸν ἐλόν.
 Ὑμῖς δ' ὄ γυμῆτες ἰσθρὶ ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλῳ
 Πτώσοντες, μεγάλας βάλλετε χερμαδίους,
 Δέρεσι τε ξισοῖσι ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς,
 Ταῖσι παροπλίαις πλησίοι ἰσθρὶ μύροι.

Τ Ο Υ . Α Υ Τ Ο Υ .

Τεθνάμεθα γδ καλὸν ὄπι φερεμάχοισι πεισόντες
 Ἄνδρ' ἀγαθόν, φεὶ ἢ πατείδι μφρῶμενον.
 Τὴν δ' αὐτῷ φερελιπτότα πόλιν κὶ πίννας ἀγροὺς
 Πτωχεύθη, πάντων ἐς ὄνικρόταταν·
 Πλαζόμενον σὺ μιντεὶ φίλῃ κὶ πατεὶ γέροντι,
 Παισὶ τε σὺ μικροῖς, κουριδὶ ἢ τ' ἀλόχῳ.
 Ἐχθρὸς μφρὶ γδ τοῖσι μετέσεται οἷς κεν ἴκη),
 Χρημοσωῆ τ' εἰκων κὶ συγερῆ πενίῃ·
 Λιχθαίει τε γλῶσθ, κτ' δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέχθ
 Πᾶσα δ' ἀδυμία κὶ κενότης ἔπειτα.

Tandem sic errantem hominem nulla decori cura
Afficit, nec pudor ullus in posterum. st ei.

At nos animo forti pro terra hac pugnemus. & p̄ liberis
Moriāmur. nequaquam vitæ parcētes.

O iuvenes, arctè inuicem iuncti pugnate,

Neque turpis fuga, aut timoris instium facite.

Sed magnum fore em̄q; concipite animo impetum:

Nec pugnantes aduersus hostes vitæ rationē habete.

Veterans aut. quorum genua non amplius sunt agilia,
Grandævis relictis ne fugite.

Turpe enim est si in prima acie prostratus

laceat ante iuvenes vir senior,

Candidum iam habens caput, barbamq; canam,

Animam efflans fortem in puluere,

Cruenta charis manibus pudenda tegens,

(Quæ oculis intueri & turpe & indignum est.)

Et denudatus corpore: iuuenibus aut in omnibus similis

Ut pulchrum puertatis florem habeat. (est,

Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis

Est, viuus adhuc strenuus. a. si in prima acie ceciderit.

Sed progressus ad pugnã quispiã maneat utroque pede

Terra infixo, labia dentibus premordens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
postremum his notis describit:

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis
post bellum Troianum. Primus Iambos scripsit
secundum quosdam.

Εἶθ' ὤπως αἰδρὸς τοὶ ἀλαμῆναι δέμι' ὄρη

Γίγνεται, ὅτ' αἰδῶς εἰς σπῆνω τελέθῃ.

Θυμῶ γῆς περὶ τῆσδε μοχόμεθα καὶ φεῖ παίδων

Θησοκομῶν ψυχῶν μικρῶν φεῖ δόμοισι.

Ὡς νῆσι, ἀλλὰ μαχρῶν παρ' ἀλλοῖσι μόνοντες,

Μηδ' ἔφυγῆς αἰχρᾶς ἀχρεῖ, μηδ' ἔφ' ἔβυ.

Ἄλλα μὲν περὶ εἶτε καὶ ἄλκιμον εἰ φρεσὶ θυμῶν

Μηδ' φεῖ ψυχῆτ' ἀνδράσι μαρναμένοισι.

Τὺς δ' ἑταλοῦστέ, ὅν κενεπὶ ἴνατ' ἐλαφροῖ,

Μηδ' καταλείποιτε φεύχετε τὺς γῆρας.

Λίχθον γ' ὅθι τῆτο μὲν φεραχοῖσι πρῶντα

Κεῖσθαι φεραδὲ ἴων ἀνδρα παλαμότεροισι

Ἡδὴ λῶκόν ἔχοντα κέρω, πολὺν τε γῆμοισι

Θυμῶν ἀπεπνείοντ' ἄλκιμον εἰ κενεπὶ,

Λίμα πρῶτ' ἀφθρία φιλαις εἰ χροσὶ ἔχοντα,

(λίχθα τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμισποῖσιν ἰδεῖν,)

Καὶ χροσὶ γυμνασθέντα, νῆοισι δ' ἅπαντ' ἐπιοικεῖ,

Ὅφρ' ἄρα τῆς ἡβῆς ἀγλαὸν αἶδος ἔχη.

Ἀνδράσι μὲν θυμῶσιν ἰδεῖν, ἱερατὸς δ' ἑταλοῦσιν

Ζωὸς ἴων, καλὸς δ' εἰ φεραχοῖσι πρῶν.

Ἄλλα πρῶτ' διαβάς μόνοντα ποσὶν ἀμφοτέρωσιν

Στρεψέεις ἐπὶ γῆς, χεῖλ' ἑἰδῆσιν δακρῶν.

Ε Κ Τ Ω Ν Σ Ο Υ Ι Δ Α .

Πρὶ Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης, Κρένω, Ἀμοργῆν, ἰαμβοχέφος. ἔγραψεν ἐπιγράμματα ἐν βιβλίοις β. ἰάμβους. γέγονε δ' καὶ αὐτὸς ποίησις ὅτι τῶν πρακτικῶν. ἔγραψεν ἰάμβους φερόμενος αὐτὸς κατὰ πινάξ.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

**A U T H O R U M,
 Q U O R U M P O E M A T A H O C
 E N C H I R I D I O C O N -
 tinentur, Elenchus.**

- T H E O G N I S** Megarensis, pag. 70
 Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78
- P H O C Y L I D E S,** pag. 101
 Versus Phocylidi attributi tū apud Athenęum,
 tum apud Stobęum, pag. 112
 Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
 chio, pag. 114
- P Y T H A G O R Œ** carmina aurea,
 pag. 122.
 Annotationes in eadem, Ex eodem V. Amerp.
 pag. 126
- S O L O N I S** sententia elegiacę, pag. 131
 Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
 à Clemente Alexand. pag. 143
- T Y R T Œ U S** de Virtute bellica,
 pag. 147.
 Alia eiusdem, pag. 149
- S I M O N I D E S** de vita humana, pag. 157
 & 165.
 Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
 Gnomica eiusdem in mortem, [pag. 167
- R H I A N I,** de imprudentia, pag. 178
- E X N A P M A C H I I** scriptis sen-

I N D E X.

centiæ,	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N Y A S I D I S in incontinentiâ,	177
Ex O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quòd breuis sit,	184.
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam, & Spem.	189, & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parij sententiæ,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenas,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I P P I Cassandrij,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T H O R E S I N S E-
 quitur Senariorum libellus, continens diuer-
 sorum Poëtarum sententias singulares: quarum
 capita hæc sunt.

I N		
<i>Amantem,</i>	212	<i>Artem,</i> 226
<i>Amicæ & Amicos,</i>	230	<i>Attentionem,</i> 226
<i>Animum,</i>	235	<i>Avaritiam,</i> 224
		<i>Audaciam,</i> 226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iusto,</i>	208
D E		<i>Inuentate,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	I N	
D E		<i>Laudem,</i>	218
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	A D	
D E		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
I N		<i>Macerorem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
I N		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fœlicitatem,</i>	210	I N	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
A D		<i>Nouercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
A D		D E	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	218
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
D E		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	D E	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>	214	<i>Precibus,</i>	212
		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Iureiurando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

	<i>I N</i>		
<i>Regem,</i>	202	<i>Superbiam,</i>	228
<i>Risum,</i>	204	<i>DE</i>	
		<i>Tempore,</i>	214, & 234
		<i>Tolerantia,</i>	228
		<i>DE</i>	
		<i>Veritate,</i>	200
		<i>Vita,</i>	200, & 212
		<i>Vituperio,</i>	234
		<i>Voluptate,</i>	212

Ex I. Hertelij versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
 cum superioribus argumenti nonnulla, ex veterum Comicorum fragmentis Gnomica, ab H. Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui nouæ seu mediæ Comœdiæ Poëta fuit,	pag. 235
A L E X I D I S Thurij,	240
A M P H I D I S Atheniensis,	242
A N A X A N D R I D I S Rhodij,	243
A N T I F H A N I S Carystij,	244
A P O L L O D O R I Geloi,	248
D I P H I L I Sinopensis,	249
M E N A N D R I Atheniensis,	250
D I O D O R I Sinopensis,	258

I N D E X.

EVBVLI Atheniensis,	3
HIPPARCHI,	2
NICOSTRATI,	2
PHERECRATIS Atheniensis,	2
CRATETIS Atheniensis,	2
ERIPHI,	2
CLEARCHI,	2

FINIS.